यतः । कूपोदकं वटछाया श्यामा स्त्री इष्टकागृहं ।
शीतकाले भवेदुष्णमुष्णकाले च शीतलं ॥ १८६ ॥

अथ मन्थरो ब्रूते । सखे मृग केन त्रासितोऽसि । अस्मिन्निर्जने वने कदाचित् किं व्याधाः संचरन्ति । मृगेणोक्तं । अस्ति कलिङ्गविषये रुक्माङ्गदो नाम
5 नृपतिः । स च दिग्विजयक्रमेणागत्य चन्द्रभागातीरे समावासितकटको वर्तते । प्रातश्च तेनात्रागत्य कर्पूरसरःसमीपे भवितव्यं । इति व्याधानां मुखात् किंवदन्ती श्रूयते । तदत्रापि प्रातरवस्थानं भयहेतुकमित्यवगम्य यथा कार्यं तथारभ्यतां । तच्छ्रुत्वा कूर्मः सभयमाह । जलाशयान्तरं गच्छामि । काकमृगावप्युक्तवन्तावेवमस्तु । हिरण्यको विमृश्याब्रवीत् । पुनर्जलाशये
10 प्राप्ते मन्थरस्य कुशलं । स्थले गच्छतः कः प्रतीकारः ।

यतः ।

अम्भांसि जलजन्तूनां दुर्गं दुर्गनिवासिनां ।
स्वभूमिश्च पदातीनां राज्ञां सैन्यं परं बलं ॥ १८७ ॥

सखे लघुपतनक अनेनोपदेशेन तथा भविष्यति ।

15 स्वयं वीक्ष्य यथा बध्वाः पीडितं स्तनकुड्मलं ।
बणिक्पुत्रोऽभवद्दुःखी त्वं तथैव भविष्यसि ॥ १८८ ॥

Fab. VIII. त ऊचुः कथमेतत् । हिरण्यकः कथयति । अस्ति कान्यकुब्जविषये राजा वीरसेनो नाम । तेन वीरपुरनाम्नि नगरे तुङ्गबलो नाम राजपुत्रो भोगपतिः कृतः । स च महाधनस्तरुणः स्वनगरं भ्राम्यन्नतिप्रौढयौवनां लावण्यवतीं
20 नाम बणिक्पुत्रबधूमालोकयामास । ततः स्वहर्म्यं गत्वा स्मराकुलितमतिस्तस्याः कृते दूतीं प्रेषितवान् । सापि लावण्यवती तदवलोकनक्षणात् प्रभृति स्मरशरप्रहारजर्जितहृदया तदेकचित्ताभवत् ।